

hilo za spomin 25letnice lepe podobe. V začetku leta smo imeli 71 članov, tekom leta so se 3 preselili v staro domovino, 5 jih je izstopilo in 5 zopet vstopilo, tako da štejemo 67 aktivnih članov in 14 častnih. Na občnem zborovanju meseca januarja je bil enoglasno izvoljen zopet stari odbor pod predsednikom Lindičem, ker pa nismo imeli drugega blagajnika, je bil izvoljen Koželj, ml. član katerega častitamo! Obdarovani otroci smo priredili dne 10. januarja. Po dobro obiskani cerkveni pobožnosti, katero je imel domači g. župnik, smo se podali v Ml. leniški dom, kjer nas je posetil tudi g. izseljeniški komisar Deželič s svojo družino, soprogo, katere je prinesla za otroke mnogo sladkarij in podobice. G. komisar je pa prispeval iz svojega za obdarovanje 20 mark. Otroci so dobili poleg navadnega darila za pod zob še 3 metre kontentov za srajce. Obdarovali smo 73 otrok. Zanimivo je bilo poslušati otroke, ko so pjevali in deklemirali pobožne narodne in domoljubne pesmi v slovenski in jeziku, za kar ima največ zaslug mladi Tovornik. Sedaj smo prestopili v novo leto, imamo š bolj t. mne razmere pred očmi. V prvih desetih dneh januarja smo naredili samo 4 šhte, tako da so nekateri oženjeni očetje prinesli 4 šhte po 2 do 15 mark domov. Kdor je dobil 20 mark, je bil že zelo redek. Več za je seveda tudi društveno življenje močno otežkočeno. — Zelo pohvalni so koral naših oblasí v Düsseldorfu. G. generalni konzul Brano Markovič z g. komisarjem Deželičem sta podvzela zelo potrebne ukrepe pri ministrstvu financ in socialne politike v pogledu olajšave take na potne liste naše najbednejše rojake. G. minister dr. Kostrenčič je nato telegrafično odgovoril konzulatu, da bode vse storil in tudi sam posredoval pri finančnem ministru za prosto izdavanje vize in potnih listov. To je res nujno potrebno. Ljudje so na cesti, ni dela in ne jela. Kje vzeti še za potni list? Dalje so se podvzeli koraki glede izгона naših brezposelnih. V to svrhu upamo, da se je že nekaj ukrenilo pri banski upravi, kamor je bil takoj poslan šef kabineta socialnega ministrstva, da tam posreduje, kako in na kak način bi bilo mogoče dati našim izgnanim streho, delo in jelo. Bog daj obilo uspeha in dobrih src v domovini!

*

Novi lovski zakon.

V dveh prejšnjih številkah našega lista že smo objavili poglobljene določbe novega lovskega zakona. Preostaja nam še, da sporočimo svojim čitateljem velevažne določbe o povračilu škode in nekatere druge odredbe.

Škoda po lovu in divjačini.

Lovski upravičenec je dolžan povrniti:

1. škodo, ki jo z lovom store on sam, njegovi čuvaji, pomočniki, sluge in njegovi lovski gostje, kakor tudi vso škodo, povzročeno po njihovih lovskih psih (škoda po lovu);

2. praviloma vsako škodo, ki jo v njegovem lovišču stori z lopovustom zaščitena divjačina (§ 2, oddelek 1) na zemljiščih in pridelkih, ki se nahajajo na teh zemljiščih (škoda po divjačini).

Za škodo, povzročeno izvestnemu zemljišču po divjih svinjah v poslednjih dveh mesecih v iznosu od 300 Din, odgovarja v vsakem primeru lastnik ali zakupnik lovišča, v čigar področju se to zemljišče nahaja.

Ako škoda znaša nad 300 Din, pa se divje svinje ne drže stalno v tem lovišču, plačata

škodo po polovici lastnik odnosno zakupnik lovišča, v katerem je škoda povzročena, in lastnik ali zakupnik najbližjega lovišča, v katerem se divje svinje stalno drže. Ako je takšnih lovišč več, pa se ne more ugotoviti, iz katerega lovišča so divje svinje prišle, odgovarjajo za to polovico škode lastniki in zakupniki teh po enakih delih, razen če se ugotovi, da divje svinje niso prišle iz teh lovišč. V tem primeru se izprača ta del odškodnine iz sredstev banovinskega lovskega fonda (čl. 51).

Čigar zemljišču preti škoda po divjačini, je upravičen zemljišče ograditi, poditi divjačino s svojega zemljišča in plašiti jo z ognjem in truščem po posebnih čuvajih ali na drug način, toda s tem ne sme napraviti škode zaščiteni divjačini (čl. 54).

Lovski upravičenec sme z dovoljenjem občupravnega oblastva prve stopnje tuja zemljišča v svojem lovišču ograditi ali jih pred oškodovanjem po divjačini zaščititi na kakšen drugi način, toda samo tako, da zemljiški lastnik zaradi tega ne trpi škode.

Toda tudi v tem primeru odgovarja lovski upravičenec za škodo, nastalo zaradi ograditve, kakor tudi za škodo po divjačini (čl. 50 in 51), razen ako dokaže, da je oškodovanec sam kriv, da podvzeti očuvalni ukrepi niso uspeli (čl. 55).

Škodo, ki jo divjačina napravi po sadovnjakih, hišnih vrtovih in drevesnicah in na posameznem mlade sadnem drevju, mora lovski upravičenec povrniti samo takrat, ako se dokaže, da je bilo podvzeto vse, s čimer razumen gospodar praviloma zaščiti take nasade.

Taki ukrepi so predvsem: ograje vrtov ter drevesnic v višini 2 m, beženje, postavljanje plašil, ovitje sadnega drevja in debel s slamo najmanj 150 cm široko in temu enako (čl. 56).

Odškodninsko razsodišče.

Zahteve po povračilu lovne škode ali škode po divjačini do višine 1000 Din rešuje odškodninsko razsodišče, ki se osnuje pri občinih ter sestoji iz predsednika odnosno njegovega namestnika in dveh članov. Zahteve po povračilu škode nad 1000 Din rešujejo pa redna sodišča (čl. 58).

Osebné stroške (čl. 169 zakona o občem upravnem postopku) nosi vsaka stranka sama. Posebne stroške oblastev (čl. 168 zakona o občem upravnem postopku), kamor spadajo tudi pristojbine članov odškodninskega razsodišča (čl. 59, oddelek 6 tega zakona), nosi ona stranka, po katere krivdi je povzročeno vse postopanje ali neki njegov del.

Ako odškodninsko razsodišče ne prizna nobene odškodnine, mora nositi posebne stroške oblastev oni, ki je zahteval odškodnino.

Ako odškodninsko razsodišče prizna odškodnino v višjem znesku, nego jo je ponudil lovski upravičenec pri poravnalnem poskusu (čl. 63 in 67), trpi odškodnini obsojeni vse omenjene stroške. Ako razsodišče prizna odškodnino v enakem ali nižjem znesku, nego je ponudil lovski upravičenec pri poravnalnem poskusu, jih trpi oni, ki je zahteval višjo odškodnino (čl. 68).

Lovska društva.

Gojenju divjačine in pospeševanju lovstva, strokovni izobrazbi in organiziranju lovcév kakor tudi čim boljsemu in vestnejšemu izvrševanju zakona in predpisov o lovu služijo lovška društva. Lovška društva morajo pri-

padati zvezam lovskih društev, a zveze lovskih društev se združijo v osrednji zvezi lovskih društev kraljevine Jugoslavije.

Zveze lovskih društev se imajo osnovati za vsako banovino, a osrednja zveza lovskih društev v Belgradu. Za območje mesta Belgrada izda odločbo minister za šume in rudnike na predlog osrednje zveze lovskih društev.

Za eno banovino se sme priznati samo ena zveza lovskih društev, a za vse državno ozemlje samo ena osrednja zveza lovskih društev kraljevine Jugoslavije (čl. 76).

Prehodne in zaključne odredbe.

Zemljišča veleposestnikov, ki so po zakonu o agrarni reformi odvzeta in predana v posest interesentom agrarne reforme, združi občé upravno oblastvo prve stopnje z občinskimi lovišči, kjer ta obstojajo, po uradni dolžnosti v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona. Zakupnik občinskega lovišča je dolžan, da za tako pridobljeno površino plača sorazmerno povišano zakupnino (čl. 7). Pri uporabi tega pr lipisa se ima postopati smiselno po odredbah iz čl. 5 in 13, odstavek 2 tega zakona.

Ako zaradi združenja zemljišč, navedenih v prvem odstavku tega člena, z občinskim loviščem veleposelniku ne bi preostalo 200 ha nepretrganega zemljišča, se tudi to zemljišče združi z občinskim loviščem (čl. 107).

S tem zakonom se ne izpreminjajo roki že obstoječih zakupnih pogodb, odobrenih od strani občé upravnega oblastva prve stopnje (čl. 110).

Ta zakon stopi v življenje z dnevom objave v »Službenih Novinah«, a dobiva obvezno moč v posamezni banovini istočasno z banovinsko uredbo, s katero se uravnavajo lovski odnosi, navedeni v prvem odstavku čl. 112 tega zakona odnosno na področju uprave mesta Belgrada istočasno z uredbo, izdano od strani ministrstva za šume in rudnike. Banovinske uredbe se imajo izdati najdalje v roku šestih mesecev po objavi tega zakona (čl. 113).

*

Vprašanja in odgovori.

»Karitas« življensko posmrtninsko zavarovanje.

Odgovor:

Na mnoga vprašanja glede tega zavarovanja odgovarjam, da je to zavarovanje popolnoma varno in imajo zavarovalne police Karitas veljavo kot prave življenske police, ki imajo tudi odkupno vrednost, kar pri zavarovanju pri raznih »samopomočih« ni. V zavarovanje se sprejemajo osebe od 7. do 80. leta starosti. Pristopnina znaša pri »Karitas« samo 10 Din enkrat za vselej. Pri zdravih ljudeh do starosti 65 let ni nobenega čakalnega rakca in cela zavarovana svota se izplača takoj po smrti zavarovanca, ako je le enomesečna zavarovalnina plačana. Zavarovanje se lahko začne z mesečnim prispevkom 5 Din (najnižje), da je tako tudi manj premožnim osebam omogočeno, da zavarujejo sebe ali kako drugo osebo. Višina mesečnih zavarovalnih prispevkov je odvisna od višine zavarovalne svote in od starosti zavarovanca. Najvišji znesek, za katerega se lahko zavaruje, je Din 10.700 in najvišji mesečni prispevek Din 75. Mesečni prispevki so pri »Karitas« vsak mesec enaki, četudi umrje večje število članov. Pri »samopomočih« pa mora zavarovanec plačevati višjo premijo, ako umrje en mesec več članov. Tega pri nas ni. Važno in zelo ugodno je tudi določilo, da se izplača preostalim dvojna za-